

Κέρκυρα: Το έθιμο του «Πρωτοκύριακου» με τη λιτανεία του ιερού σκηνώματος του Αγίου Σπυρίδωνα

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)



Σε ιδιαίτερες συνθήκες, λόγω κορωνοϊού, πραγματοποιήθηκε φέτος το μοναδικό κερκυραϊκό έθιμο της Λιτανείας του Πρωτοκύριακου.



Το κόκκινο χρώμα του νησιού στον επιδημιολογικό χάρτη, οδήγησε τις τοπικές Αρχές στην απόφαση να περιορίσουν κατά το δυνατόν το συνωστισμό, χωρίς όμως να θίξουν τον θρησκευτικό πυρήνα του εθίμου.

Ιστορική αναδρομή του εθίμου

Με τις καμπάνες να ηχούν χαρμόσινα, ξυπνά την πρώτη Κυριακή του Νοέμβρη η Κέρκυρα, θυμίζοντας σε όλους το έθιμο του «Πρωτοκύριακου». Ένα εκκλησιαστικό έθιμο που «χάνεται» στα βάθη των χρόνων τιμώντας τον προστάτη του νησιού, τον Άγιο Σπυρίδωνα.



Σύμφωνα με την εκκλησιαστική παράδοση, το νησί το 17ο αιώνα, «παραδομένο» στην θανατική επιδημία της πανώλης, θρηνούσε καθημερινώς δεκάδες θύματα. Ταβέρνες και καπηλειά ήταν κλειστά. Δεν πραγματοποιούνταν ούτε γιορτές ούτε λιτανείες. Το μικρό νησάκι, το Λαζαρέτο, το οποίο χρησιμοποιήθηκε ως λοιμοκαθαρτήριο, από τους Ενετούς κυρίαρχους του τόπου, ήταν πλέον ένα απέραντο «νεκροταφείο», ζώντων και νεκρών.

Οι πιστοί στράφηκαν στον Άγιο Σπυρίδωνα εναποθέτοντας τις ελπίδες τους να τους σώσει. Έτσι και έγινε. Μετά από πολλές προσευχές και ικεσίες ο Άγιος έκανε το θαύμα του και οι Κερκυραίοι σώθηκαν. Τα νέα διαδόθηκαν παντού, ακόμη και στη Γαληνοτάτη Βενετική Δημοκρατία. Έτσι αποφασίστηκε με διάταγμα στις 29 Οκτωβρίου του 1673, την πρώτη Κυριακή του Νοέμβρη να τελείται λιτανεία του ιερού σκηνώματος του Αγίου Σπυρίδωνα, τον οποίο σεβόντουσαν και οι κατακτητές Ενετοί, προκειμένου να «αγιαζονται» οι δρόμοι και τα καντούνια της Κέρκυρας.



Μετά το πέρας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, το «Πρωτοκύριακο» πήρε διπλή σημασία καθώς αφιερώθηκε και στην πρώτη αντιφασιστική εκδήλωση που έγινε στην Ελλάδα από μαθητές γυμνασίου της Κέρκυρας, στις 2 Νοεμβρίου 1941, που εναντιώθηκαν στους κατακτητές Ιταλούς για τις αλλαγές που επέβαλλαν στα σχολεία και την παιδεία.

Έκτοτε, μετά το πέρας της λιτανείας του Αγίου Σπυρίδωνα, ακολουθούσε στην πλατεία Σπιανάδα, γνωστή σε όλους Λιστόν, και η αναπαράσταση της μαθητικής διαδήλωσης από μαθητές των γυμνασίων της Κέρκυρας.



Το έθιμο παρότι γινόταν χωρίς καμία αναβολή, ακόμη και κατά τη διάρκεια πολέμων, είχε να αναβιώσει δύο χρόνια, λόγω της πανδημίας του κοροναϊού.

Πηγή: iellada.gr